

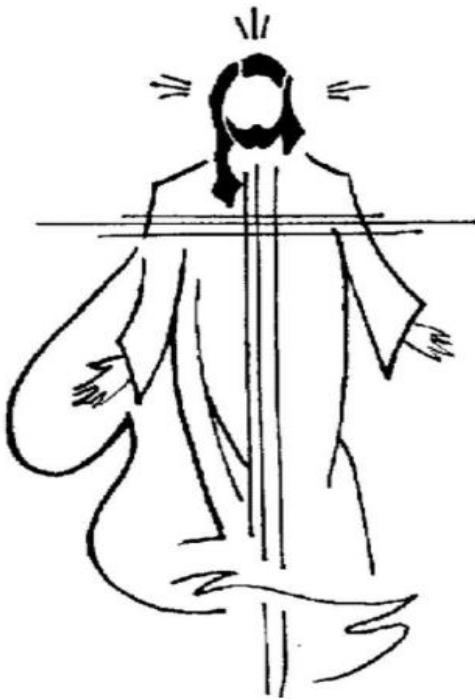
Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

21 de novembre del 2021 N° 966

I, QUÈ ÉS LA VERITAT ? Jo, 18, 33-38

Hi ha una paràbola que explica: “un home, passejant per la ciutat, va descobrir allò que venia buscant des de feia anys i anys: una botiga on s'anunciava la venda de la veritat.

Va entrar-hi disposat a comprar-ne. I, quan la dependenta li va demanar de quina classe la volia -si una veritat arregladeta per regalar o bé una veritat a mitges per no quedar mai malament amb ningú-, li va contestar que volia la veritat sencera, íntegra i total; ell no estava per mitges tintes, ni maquillatges, ni rebaixes; ell volia la veritat neta i pelada, la veritat absoluta.

La dependenta el va remetre a una altra secció de l'establiment, l'especialitzada en la veritat total. Allí, el venedor que el va atendre se'l mirà amb ulls compassius i assenyalant l'etiqueta amb el preu, digué: -li adverteixo que és molt cara.

-I quin preu té? Potser hi podré arribar. -El seu preu -digué el dependent- és un pòsit de fons que remou la consciència com per tenir pau i no està mai prou tranquil.

El nostre home sortí de la botiga amb el cap cot i el cor trist. No es veia amb cor de pagar el preu que li demanaven. Ell necessitava, almenys de tant en tant, poder creure que era una de les millors persones d'aquest món i que els altres li ho diguessin; necessitava poder estar cofoi d'ell mateix, poder dormir tranquil i satisfet, poder enganyar-se una mica ell mateix i enganyar els altres per estalviar-se problemes i maldecaps”. **PENSEM-HI:**

PREGUEM AMB L'EVANGELI

“Teniu raó: jo sóc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meua veu”. Jn 18, 33b-37

Jesús,

ens costa d'acceptar que el teu Regne, que és també el Regne del Pare del cel, no coincideixi amb els nostres desigs de poder i d'influència en aquest món.

Ens és relativament fàcil de dir que és un «Regne de veritat i de vida, Regne de santedat i de gràcia, Regne de justícia, d'amor i de pau», però ens costa molt de renunciar al poder social i, fins i tot, polític, que alguns t'han atribuït.

Et demano que sàpiga acollir la senzillesa de la vida de servei i que mai no busqui privilegis i honors en la fe o en el meu compromís cristià.

Que compregui que la teva força i la meua sempre serà un amor fidel i senzill, disposat a donar la pròpia vida pels altres.

La veritat té un preu molt elevat, el seu cost té color de renunciament i abnegació; molt sovint el té de crítica, d'incomprensió; fins i tot, alguna vegada, pren la forma com d'una mena de creu sangonosa.

La veritat té un preu tan alt perquè ella és l'altra cara de l'amor i l'amor sempre s'escriu amb una espina que arranquem de la corona del nostre sacrifici: si no vols sacrificar-te, com pots estimar?

La gent demana la veritat, però, quasi sempre, el que desitja són excuses per no haver de seguir-la. Si de cas, vol una veritat afaitada i pentinada, que no faci mal als ulls ni compliqui la vida de les visites. La gent demana la veritat, però allò que realment busca és el reconeixement de la seva veritat, del seu punt de vista o de la seva opinió.

Tothom reclama la veritat de llavis enfora, però als tartufs de dreta els empipa que se'ls digui on és, i als tartufs d'esquerra els treu de polleguera que se'ls digui entera. Per tots aquests motius, la veritat sol ser com un àcid que crema al qui la maneja. Un refrany diu: “Amb la veritat es pot anar pertot arreu, àdhuc a la presó”.

Malgrat tot, hem de voler ser testimonis de la veritat, de tota la veritat que coneguem. Hem de voler ser-ho, perquè el nostre mestre, Jesús de Natzaret, es definí com l'enviat al món per a ser testimoni de la veritat, tal com ens ho diu també avui en l'Evangelí d'aquesta festa de CRIST REI. (M. A. Matamala, adaptació)

► UNES VERITATS PER A DIALOGAR

No. No és el mateix parlar només tu, que parlar i escoltar l'altre.

No. No és el mateix un monòleg que un diàleg.

En el monòleg només un té dret a parlar; l'altre ha de callar i escoltar.

Tampoc és el mateix un diàleg que el diàleg.

Que no existeix la paraula «diàleg» al diccionari? És possible; però en la vida i tant que existeix!

Diàleg no és quan dues persones parlen donant-se la paraula l'un a l'altre sense escoltar-se. O, si s'escolten, és per veure com puc respondre o rebatre l'altre.

En canvi, «dialogar» és conversar:

És deixar en llibertat els interlocutors perquè cadascú parli i exposi la seva manera de veure les coses.

És escoltar el que l'altre diu i confrontar-ho amb el que pensa un mateix.

És escoltar, perquè l'altre, amb les seves aportacions, t'ajudi a cercar la veritat.

Un no té tota la veritat.

En el diàleg ningú no té la raó: la tenen tots dos.

En el diàleg no es pretén guanyar la batalla a l'interlocutor.

En el diàleg ningú busca "la seva veritat", sinó la veritat dels dos que encara està per descobrir.

En el diàleg no es tracta de «sortir-me amb la meva», sinó «sortir-nos-en amb la dels dos».

En el diàleg ningú imposa «la seva» veritat, sinó que busquem la veritat dels dos.

En el diàleg no és tan important la veritat com el respecte i l'amor. Els dialogants, amb respecte i estima, busquen la veritat. Ambdues actituds faciliten el camí.

Dialogar tampoc és informar, com qui pregona notícies.

Dialogar és compartir junts la mateixa esperança, buscar junts el mateix camí; és patir junts quan no trobem la sortida, i gaudir junts quan l'hem trobada. En la discussió triomfa sempre l'orgull d'un o dels dos.

En el diàleg triomfa l'amor que uneix a tots dos cercant el millor. *Alfons Busto*

► HORA SANTA al Santuari de la Mare de Déu del Tura

Avui, diumenge, 21 de novembre, a les 17'30 h: Exposició del Santíssim. A les 18'30 h, res de Sant Rosari i, a les 19 h, la Celebració de la Missa

► LA MARE DE DÉU DE LA MEDALLA MIRACULOSA

Del dimecres al divendres, 24, 25 i 26 de novembre, a les 18'30 h i al Santuari de la Mare de Déu del Tura, hi haurà el res del Rosari i, a continuació, a les 19 h, la Missa del **TRIDU** amb motiu de la festa de la **Mare de Déu de la Medalla Miraculosa**.

La Mare de Déu ens ajuda a confiar en Déu que -per Jesús- prou sabem que està amb nosaltres, preferencialment amb els malalts i els més provats en aquests temps consirosos del nostre món englobant. Ella però també espera -és clar- que nosaltres ens esperonem a portar consol, ajuda i suport a les persones que en són necessitades.

► CAMINAR JUNTS FORMANT ESSLÉSIA

A mitjans d'octubre hi va haver l'obertura de la fase diocesana del **SÍNODE**, convocat pel Papa Francesc per l'octubre del 2023, a la **Catedral de Girona**. Ara es convida les Parròquies a fer-hi les nostres aportacions al tema: "**Per una Església sinodal: comunió, participació i missió**". Se'ns proposa prendre'n consciència, sentir-nos membres actius, escoltar-nos, respectar-nos, avançar junts... Ens hem de preguntar com podem fer camí junts a la Diòcesi de Girona des de la vida de les nostres parròquies.

Som convidats a participar-hi com a feligresos, però especialment **els laics i laiques que dirigeixen Celebracions de la Paraula, els implicats en els serveis pastorals, els catequistes, els col·laboradors...** Pel que fa a l'Agrupació de Parròquies d'Olot, es convoca la **trobada** pel proper **dilluns 29 de novembre**, a les **19 h**, al **Casal Marià**, (1er pis). **Mn. Jordi Font**, Vicari Episcopal, farà la presentació del **PER QUÈ DEL SÍNODE I DE COM HI PODEM PARTICIPAR**.

La **consulta sinodal** és a l'entorn de **com vivim a les nostres parròquies (grups, serveis, comunitats...)** el fet de "**caminar junts**"? **¿Quins fets, quines experiències o quines realitats existents ens ajuden a sentir que caminem junts? ¿Què ens impedeix o ens dificulta de poder caminar junts? Què ens suggereix l'Esperit per créixer en comunió amb els qui caminem junts? Tenim alguna iniciativa o proposta?**

► APLEC DE SANT ANDREU DEL COLL

Es tracta d'una antiga parròquia (*municipi d'Olot*). Va consagrar l'església el bisbe Ot de Girona el 995, per bé que la parròquia existia ja l'any 953 amb el nom de "Sant Andreu del vilar Alier". És un temple romànic del segle XII (*l'únic monument romànic d'Olot*). Fou agregada a Riudaura el 1565 i n'esdevingué annex el 1928.

Amb l'estima sentida per Sant Andreu, la Parròquia de Riudaura, els Amics de l'Alta Garrotxa, els veïns

de l'entorn i la col·laboració de l'Ajuntament d'Olot, s'impulsa l'**APLEC** popular, previst pel proper **dissabte, 27 de novembre de 2021:**

Sortida: A les 10 del matí de l'Hostal del Sol (*a peu hi ha 30 minuts*) Esmorzar per a tothom.

A les **12** del migdia, **MISSA EN HONOR DE SANT ANDREU** i cant dels **GOIGS**

Dinar: Hi haurà un foc, de brasa, a disposició de tothom per a preparar el dinar o coure carn.

En cas de pluja només es celebrarà la MISSA i es suspendran els altres actes.

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Josep Alsina Barceló, als 64 anys. A.C.S.

Josep Planesas Sanabras, als 89 anys. A.C.S.

Pere Capdevila Pagés, als 63 anys. A.C.S.

Josep M.ª Cuesta Fabregó, als 66 anys. A.C.S.

Josep M.ª Bartrina Pous, als, 87 anys. A.C.S.

Trinidad Fernández Muñoz, als 82 anys. A.C.S.